

samme Spalte tilføjer den meget ærede Krigsminister, at hvor stor en Ulykke det end vil være for Kjøbenhavn, saa maa al Modstand mod Befæstningen af den overvindes. Naar den meget ærede Krigsminister fremsætter sin Lov og siger: Jeg vil benytte den til at gjennemføre Kjøbenhavns Befæstning, som jeg anser for det, vi først og fremmest bør opnaa, og mod hvilken al Modstand maa overvindes, saa tror jeg, der er god Logik i, naar det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds og jeg siger: Da Ministeren vil benytte Loven hertil eller idetmindste til at fremme dette Diemeed, og vi anse det for skadeligt, ville vi ikke stemme for denne Lov.

Berg: Jeg vil gjerne spørge det ærede Medlem, med hvem jeg heller ikke ønsker at polemisere, om han ikke vil korrekt opfatte mit Spørgsmaal: Hvor staar der i denne Lov Noget om Ministerens Bemyndigelse med Hensyn til Fæstninger? I hvilken Paragraf staar det i denne Lov? Det, som det ærede Medlem oplæser, eller som han har hørt sige, eller som kunde staa i Rigsdagstidenden eller i Motiver eller en Betænkning, vedkommer jo slet ikke denne Sag. Det er ikke det, hvorom det ærede Medlem skal stemme Ja eller Nei. Det er altsaa det Spørgsmaal, jeg ønsker pointeret, for at faae at vide, hvad det ærede Medlem vil svare dertil. Maa det ærede Medlem tie stille dertil eller erkjende, at der Intetstomhest staar i Loven derom, saa er hans Motivering af sit Nei Noget, der gaar aldeles udenom Sagen. Det turde være fuldstændig sikkert. Dernæst skal jeg sige det ærede Medlem, at det Forslag, der her foreligger, jo ikke er Krigsministerens, men det er Folketingsgets, og ligesom Krigsministeren motiverer sit Forslag i sine trykte Anmærkninger, saaledes have vi motiveret dette Forslag i vor Betænkning. Der kan det ses, hvad vi have skrevet om denne Sag, det er dette Lovforslags Begrundelse.

Beth: Siden vi ere komne ind paa den juridiske Side af Sagen, saa ønsker jeg kun at sige, at, naar man skal læse en Lov, saa er det nødvendigt, at man ikke alene ser paa Bogstaven, men ogsaa kjenner den Aand, i hvilken Loven er givet. Naar man kjenner den Aand, i hvilken Loven er givet, saa følger det Gne af det Andet, som man under en anden Forudsætning ikke vilde kunne finde udtrykt i Lovens Bogstav. Der eksisterer Noget, som hedder jus non scriptum, den ikke skrevne Ret. Naar denne kommer saa stærkt frem, at den bliver mundtlig udtalt ved Siden af Lovens Text, tror jeg ikke, man kan sige, at den ikke eksisterer.

Solstein-Ledeborg: Det er ikke min Hensigt at komme ind paa nogle af de Bemærkninger, der ere fremsatte af det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg); de ere fremsatte saa mange hundrede Gange, at jeg ikke tror der er Grund til at svare derpaa igjen, men der var en Ting, det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds tillod sig som Formand i Udvalget — det var en mindre heldig valgt Tillidelse, han gav sig der, — nemlig at gjøre et Slags Angreb paa sine Kolleger i Udvalget ved at stille det Spørgsmaal til os, om vi ikke nok indrømmede, at vi ikke havde arbejdet synderlig ivrig i denne Sag. Det er en Skik, det ærede Medlem har, som jeg tidligere har tilladt mig at paatale som Medlem af Udvalg, at, naar det ærede Medlem selv er Formand i Udvalgene, han da tror at kunne give Nos eller Dabel ligeoverfor andre Medlemmer af Udvalget. Jeg tror, at det ærede Medlem noget har misforstaaet sin Stilling som Formand i saa Henseende. Med Hensyn til, hvad han der har anset sig for berettiget til at antyde, agter jeg der blot at oplyse, at det ærede Medlems Arbejde for at faae den Ordsvær valgt, der blev valgt i Hærs- og Sværnsloven, som han roste sig af, hvorved han mente at have fremmet Arbejdet, foregik paa et Tidspunkt, hvor der intet Vædringsforslag var stillet fra nogen Side, og dernæst, at Vædringsforslag fra vor Side forelaa i Udvalget paa samme Tid, som Vædringsforslag fra det ærede Medlem, saa vidt jeg erindrer, for Hærslovens Vedkommende, eller i hvert Fald paa omtrent samme Tid — jeg veed ikke, om der var en Dags Forskjel eller saa, men de bleve stilledes omtrent paa samme Tid, medens Vædringsforslag for Sværnsloven forelaa fra vor Side, inden det ærede Medlem havde stillet nogetstomhest Vædringsforslag dertil. Jeg tror blot at maatte fremhæve den Slags Ting, naar der fra Udvalgets Formands Side kommer den Slags Bemærkninger, som han har tilladt sig idag, ikke fordi jeg ellers anser det for rigtigt at komme ind paa den Art Forhandlinger, men naar Formanden for Udvalget gjør Antydninger, der ere urigtige, maa han finde sig i, at de blive berigtigede her i Thinget. Med Hensyn til den ærede Ministers Udtalelser ligeoverfor mig og enkelte Meningsfæller, behøver jeg jo heldigvis, efter at det ærede Medlem fra Bogense (Berntsen) har bragt den ærede Minister til at erkjende, at Forsvarsplanen dog ligger for, og det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) ligeledes har bragt ham dertil, ikke at drøfte denne Sag videre. Den ærede Minister siger: Fæstningsforslag ligge ikke for. Nei, det er ganske rigtigt, en Fæstningslov foreligger ikke, men en Forsvarsplan er forelagt, og i den Forsvarsplan er der udtalt, at Fæstninger ere absolut nødvendige for at kunne